

[Margrete Auken]

beliggenhed, og ligeledes en redegørelse for, hvad det er for risici af sundhedsmæssig og social art, man vil forebygge og udbedre ved beredskabet, så vi kunne danne os et overblik over omfanget af farerne.

For det andet kunne man have forventet en nogenlunde anskuelig beskrivelse af, hvordan dette beredskab fungerede, hvordan man forestillede sig f. eks. beskyttelsen af København, ja, af hele Nordsjælland og af alle de mange mennesker, der bor dér, hvordan man forestillede sig at det skulle fungere, hvordan det ville forløbe i en katastrofesituation.

Hvis danskerne skal leve med et stort atomkraftværk så nær ved nogle af landets tættest befolkede områder og kun 20 km fra hovedstaden, har vi alle krav på en forståelig og fyldestgørende redegørelse for, hvorfor det ikke er så slemt. Den skal være sådan, at vi i hvert fald selv kan tro på den, og så indlysende, at vi kan meddele den til befolkningen, så tilliden mellem folk og politikere ikke skades yderligere.

Men hvad er det, vi har fået? En redegørelse, hvor man først og fremmest mærker sig, hvad der ikke står. Der står intet om, hvilke alvorlige følger for menneskers sundhed og for samfundet en ulykke kan få. Der står intet om, hvilke enorme områder der er truet. Sammenligner man med den rapport, det svenske strålebeskyttelsesinstitut for nylig har offentliggjort – den, der hedder Effektive Beredskab – får man sære fornemmelser af, at der er nogle et eller andet sted, der er lorne ved sandheden og nok gerne lægger røgslør ud.

I den svenske rapport tales der om akutte stråleskader. Det vil bl. a. sige dødsfald. Der tales altså her udtrykkelig om et stort antal akutte dødsfald under det, man kalder ugunstige betingelser – og det må man sige er et godt ord. Der tales også her om kræftskader på lang sigt og om fosterskader og en række andre ting, der ikke nævnes i redegørelsen. I et ikke offentliggjort bind kommer der så konsekvensberegninger på dette, og det er for Barsebäcks og Københavns vedkommende meget store tal, der kan blive tale om. Man kan undre sig over, at disse tal ikke kommer frem inden den svenske afstemning, men der er jo også politik i det derovre. Dog er nogle af disse tal kommet frem, og jeg vil

gerne, hvis man vil høre dem, i anden runde meddele de rystende kendsgerninger.

Der står heller ikke noget om, hvor store landområder der er truet. Der står ikke noget om, hvor længe der vil gå, før man overhovedet kan komme i nærheden af disse områder igen for slet ikke at tale om at bo der. Om alt dette er der også en ganske anden klarhed i den svenske rapport. Der står ikke en lyd om den kritik, der har været rejst af sikkerhedsforholdene omkring Barsebäck. Hvor er f.eks. de ting henne, som professor Ove Nathan omtaler i Politikens kronik i dag i forbindelse med nødkølesystemet eller – som jeg hørte hr. Dyremose benævne det lige før – Barsebäcks børnesygdomme? Det er jo dejligt at tænke på, at det værk, der ligger omtrent lige oven i os, lider af børnesygdomme. Hvor er de bekymringsvækkende kritikpunkter af de hidtidige meteorologiske beregninger, som Risø har foretaget? Hvor er de svenske geologers konstateringer af, at Barsebäck ligger i et jordskælvsbælte? Det er påfaldende, hvor meget der ikke står af den art i denne redegørelse. Man bliver ikke fri for mistanke om mere eller mindre bevidste tilsløringer.

Jeg skal ikke her angribe nogens hæderlighed. Jeg kunne heller ikke drømme om at sige, at atomkraften allerede i Danmark har givet anledning til de uhyggelige tilstande, vi kender andre steder, i England f.eks. eller i Tyskland med de næsten militære korps. Vi er heldigvis langt fra de tilstande. Vi har jo heller ikke atomkraft. Men man kan blive underlig til mode over den megen røg, der lægges ud, hemmelighedskræmmeri, rasende anfald på folk, der tillader sig at være kritiske. Det officielle, vi sidder med, fra den ansvarlige minister bliver så tyndt og ligegyldigt, at det må have været fælt for ham at aflevere det til os.

Alle disse problemer er så godt som ikke nævnt. Den anden side af sagen, hvordan vi skal undgå problemerne, er der også tavst om. Der står begribeligvis ikke, hvordan man skal evakuere København inden for 24 timer efter en skypassage, selv om det er klart erkendt, at en sådan evakuering er det eneste, man med sikkerhed ved vil reducere skaderne. I den svenske rapport tales der om evakueringszoner på mellem 40 og 80 km, og hvis man begynder at tegne cirkler på sit landkort, tager det sig meget makabert ud.